

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 31. Regina Mater Regi filio suo plene reconciliata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](#)

Sæc. XVII. Rex, qui dum se Regem esse memine-
A. C. 1619. rat, Filium tamen se esse haud obli-
 viscebatur, Rupifucaldum Cardinalem
 & Bethunium Engolismam ablegabat,
 ut Matrem suam ex manibus Esperno-
 nii eriperent, eamque sibi reconcilia-
 rent; cum autem Russelatus Abbas
 natione Italus, qui Reginæ tum maxi-
 me fidus, ejusdem fugam nuper pro-
 moverat, pacis consilio plurimum ob-
 stare crederetur, hinc eo abire jussotu-
 rum negotium Richelio commissum est.

§. XXXI.
*Regina Mater Regi Filio suo plene
 reconciliata.*

*Gramond.
 hist. Gall. l. 3.
 Merc. Gal-
 lob. t. 12. l. 4.* **R**ebus ita instructis Richelius Avenio-
 ne Lugdunum contendit, quem ta-
 men Alincurtius arcani nefcius in cu-
 stodiam egit, mox tamen Regis jusu-
 eum dimittere coactus: quamprimum
 vero Richelius continuato itinere En-
 golismam pervenerat, Regina Viri a-
 spectu læta totam se eidem commisit,
 ac primo statim colloquio (facillima e-
 nim est litium inter filium & Matrem
 compositio) in hæc concordiæ capita
 consensit. I. Regina Mater aulam
 suam pro libitu institueret, & ad pla-
 citum suum confirmaret, ministris, &
 officiariis, qui ipsi videantur idonei,
 quibus-

quibuscunque adhibitis. II. Libere in Sæc. XVII.
 regno versaretur. III. Aulam suam A. C. 1619.
 ubicunque vellet, constitueret, & cum
 Rege etiam ipso conversaretur. IV.
 Bonis & redditibus ipsi a defuncto Rege
 assignatis plenarie per omnem vitam
 suam frueretur. V. Officia ipsi per do-
 nationem propter nuptias olim assigna-
 ta, quibus voluerit personis attribue-
 ret, & pro suo jure libere administra-
 ret. VI. Rex illis, quorum opera lo-
 cum mutarat, & Blæsis egressa fuerat,
 nihil imputaret, omnia ipsis, præser-
 tim vero & Espernonio ejusque liberis
 condonaret, de dignitatibus ipsorum
 nihil detraheret, omnibus civitatibus,
 pagis, arcibus, ex quibus per metum
 egressi forte fuerint, eos restitueret, &
 redditibus bonisque suis, ut ante frui
 ficeret. VII. Omnes, qui per latam
 in judicio sententiam, vel alias ob cau-
 fas regno excesserunt, revocarentur,
 qui vero captivi sunt, in libertatem pri-
 stinam restituerentur. VIII. Qui egres-
 sam Blæsis Reginam secuti sint, immu-
 nitatem omnes haberent, & nihil ipsis
 imposterum hoc nomine imputaretur.
 IX. Debita a Regina matre per disces-
 sum istum necessario contracta, intra
 menses duos proximos exsolverentur.
 X. Omnia denique a Rege ipsi promis-

Sæc. XVII. sa beneficia, intra sex septimanas a
A. C. 1619. Parlamento confirmarentur.

His paetis subscripsere pro Rege Car-
dinalis Rupifocaldius, & Bethunius,
pro Regina Richelius. Habitus erat
inter secretos, articulus, quo Regina
Normaniæ Præfecturam abdicare jube-
batur, ad quod tamen impelli haud
poterat, nisi ea lege, ut Normaniæ
loco, Andium Præfecturam unacum
arcibus Andegavensi, Poncæsariana &
Chinonia obtineret. His igitur condi-
tionibus Filiæ Mater, & Regi Ludo-
vico Espernonius Dux conciliati sunt,
& periculoso bello finis impositus simu-
que & pax patriæ reddita est. Haud
multo post Rex Maroffanum Nobilem
ad Reginam Matrem unacum literis de-
cernebat, quibus suam de reconcilia-
tione facta lætitiam testatus, nondum
plene suo desiderio satisfactum decla-
rabat, nisi Matrem suam filiali affectu
amplecti eidem liceret: dein Maroffa-
nus Luynæum, cuius mancipium e-
rat, deprædicans, ejus nomine Regi-
næ significabat, quod ipse eo fine pro-
curasset pacem, ut gratiam, qua apud
Filium valet, Matris præsentia & con-
fensu integrum reddere posset, hanc
que ob caussam totus in eo esset, ut
Matrem inter & Filium concordia pe-
rennis foret. Verum Regina iracun-
diam

diam probe dissimulans reposuit, „nihil Sæc. XVII.
„mihi ea parte est, quod querar, Luy- A.C. 1619.
„næum novi non rixarum, non prodi-
tionis capacem, fruatur Regis gratia
„per me licet, meæ partes sunt amare
„& colere impensius, quoscunque ama-
„verit Rex., Ita illusum Marofzano. Post-
ea Regina Filio Regi, quem ad se pro-
perare perceperat, in occursum prope-
rabat, comitante eam Espernonio, cui
Regina Engolismam redeunti detractum
de digitis annulum, velut æternum
collati beneficii monumentum donabat,
dein Cosieras iter suum prosecuta est,
quo se Regis prænuntius Luynæus cum
pluribus aliis Proceribus conferens ad
Reginæ pedes venerabundus procidit,
quem tamen ipsa elevans de sua Re-
gisque gratia certiorem reddidit: simu-
labant ambo hilaritatem, illa cogita-
bat præterita, hic futura pertimesce-
bat, veritus, ne Matre in aulam ad Fi-
lium reversa, illa vindictam exequere-
tur, ipse vero sua concideret auctori-
tate. Inter hæc supervenerat Ludovi-
cus Rex, quem ejus Mater inter lacri-
mas expansis ulnis exceptit, ubi longa
inter silentia, mutuaque oscula amor
vicissim stupere, & linqua nec loqui nec
silere capax hærere videbatur: tandem
vero ambo in conclave concedentes,
amore & ira alternas vires subeunti-
bus,

Sæc. XVII. bus, nunc in mutuas objurgationes,
A.C. 1619 mox in reciproci affectus contestationes
erumpebant. Postridie autem Mater
cum Filio habito colloquio Turones
una contendit, tandem vero autum^{mo}
jamjam adulto Rex Ambasiam, Mater
vero Andegavum divertit. Hæc ipsa
Materni, filialisque amoris testificatio
summopere anxium reddebat Luynæum,
qui Reginam in regiminis sociam ad-
mitti veritus, Regi ab offensa Matre
periculum, necnon timendam Regiæ
suæ authoritatis imminutionem ob oculos
posuit, eidemque author exstitit,
ut nunquam illam ad Aulam reciperet,
nec cum ea Imperii arcana communi-
caret: Præterea Luynæus cum Regi-
næ benevolentiam sibi ab eadem exhi-
bitam jure suspectam haberet, de po-
tentि fauore sibi prospiciendum existi-
mabat, quo circa Condæi, quem Regi-
næ iratum noverat, libertatem apud
Regem sollicitare studuit, qua impe-
trata ipsus, Principem, ut hoc libera-
tionis beneficio sibi devinctum redde-
ret, Vicennis Chanyllium ex carcere
ad Regem conduxit, qui illum oscula
exceptum, pristinæ dignitati, suisque
bonis edito diplomate restituit: unde
inter Principem & Luynæum arcta^e
amicitiæ vinculum firmabatur.

§. XXXII.